

בס"ד. ימי בין המצרים תשע"ט.

עוד על אהבת חינם ושנאת חינם.

כן היה על החצר אחד מעזי פנים ודיבר על "הה"ק" [הרב הקדוש], ונעשה רעש שמ, כאשר נודע לו, קראהו החדרה ואמר לו, שוטה, הלא הם יוכלו להכותך, ולמה תפקיר עצמך, הלא פה אין איש בלעדי, וגם הלא אינך יודע מה לדבר, תשאל אותי, אני יודע, ואודיעך מה לדבר בפני חברת החסידים שלך, והיה נפלא במדת ההשתוות

. "הה"ק [הרב הקדוש] ר' יצחק מווארקי ז"ל נסע על קבר הה"ק בעל נועם אלימלך ז"ל. ונגנב לו ארגונו בדרך. ונודע לו בליזענסק. והייתה אכסניה שלו בבית הה"צ [הרב הצדיק] ר' נפתלי בה"ק [בן הרב הקדוש] ר' אלעזר בן הנוע"א [הנועם אלימלך] ז"ל. ואמר לו שלא היה זה גנב. ואמר לא יבוזו לגנב. לומר שהוא גנב. כי יגנוב עי"ז [על ידי זה] ולא יחזור. והיה זה לתמוה ואח"ז [ואחרי זה] היו מחזירין לו. והבינו הדבר

שמעתי בעצמי מחסיד אחד עוד בימי אדומו"ר בעל שפת אמת הקדוש זצלה"ה [זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא] שהיה אז בין כסא [!] לעשור, ומחמת דוחק בביהמ"ד [בבית המדרש] דאדמו"ר [של אדונו מורנו ורבנו] זצלה"ה הלכו כמה חסידים לביהמ"ד דקהל ללמוד ולהתפלל וגם החסיד הנ"ל היה לביהמ"ד דקהל וראה שאנשי קהלה מדברים בשעת תפלת שחרית ומיחה בידם והיו מתקוטטים עמו ונשבע אותו החסיד שיספר דבר זה לפני הה"ק [הרב הקדוש], אדומו"ר זצ"ל [זכר צדיק לברכה] ואח"כ [ואחר כך] נתיישב והיתה לו חרטה כי למה לו למסור יהודים לפני הה"ק אדומו"ר זצ"ל, ובפרט שהיום בין כסא לעשור, ולא היה יכול לעשות עצה בנפשו כי כבר נשבע, אך אח"כ נתיישב בדעתו לספר לפני הה"ק זצלה"ה בזה"ל [בזה הלשון] הנני שואל עצה מכ"ק [מכבוד קדושתו], איך שנשבעתי למסור יהודים לפני כ"ק ויש לי חרטה עי"ז [על זה], ואין אני יודע מה לעשות, והשיב לו הה"ק, אין לך שום חשש ח"ו [חס וחלילה], ותוכל להגיד לפני כל הדברים, ואז סיפר לו החסיד הנ"ל איך שמתפללין בביהמ"ד דקהל כמה מנינים זה אחד זה ומדברים בשעת התפלה זה מתפלל וזה מדבר, ויחי כי הוכיחם על פניהם היו מתקוטטין עמי, משום זה נשבעתי אז תיכף שלח אדומו"ר זצלה"ה אחר המו"צ [המורה צדק] משם וטכסו עצה, וצוה אדומו"ר זצלה"ה להתפלל שתי פעמים בבוקר, פ"א [פעם אחת] בהשכמה ופ"א בשעה י"א ולא יותר כי בימי אדומו"ר זצלה"ה עוד היו מתפללין החסידים בשעה מאוחר רק קודם חצות, כן סיפר לי החסיד בעצמו.

שמעתי מפי רב גדול וקדוש כי פ"א [פעם אחת] הלשינו על רבינו מוהרצ"א [מורנו הרב צבי אלימלך] אצל הרה"ק [הרב הקדוש] מוהר"נ [מורנו הרב נפתלי] מרופשיטץ ונסע רצ"א [רבי צבי אלימלך] לרופשיטץ בעת שידע כי מתנגדיו ומסטיניו אינם שמה. וקירבו הרה"ק [הרב הקדוש] מהר"נ [מורנו הרב נפתלי] הנזכר ואמנם עמד אז על השלחן כוס אחד ואמר מוהר"נ למהרצ"א [למורנו הרב צבי אלימלך] בהיות שכל דבר מה שנמצא בעולם אף מן דומם צח"מ [צומח חי מדבר] הנה רק החיות דקדושה שיש בו הוא המעמידו ובצאת החיות יתבטל הדבר. ואמר אליו הנכם רואים הכוס שעומד על השלחן הנה בכחינו להוציא החיות ממנו ויהיה כאפר ממש וכהתימו דיבורים אלו נעשה מהכוס עפרא בעלמא (ורמז לו בזה כי יוכל להוציא ממנו ג"כ [גם כן] החיות ח"ו [חס ושלום]) ונתבהל מרן הרצ"א. והשיב הרצ"א דיבורים אלו השי"ת [השם יתברך] אמר למשה רע"ה [רבנו עליו השלום] של נעליך מעל רגליך כי מבואר בפרקי אבות (פ"ב מ"י [פרק ב משנה י]) שנישכתן נשיכת שועל. ועקיצתן עקיצת עקרב. ולחישתן- לחישת שרף. נמצא שלחכמים יש ג' בחינות נשיכה עקיצה לחישה. ר"ת [ראשי תיבות] שלהם נע"ל וזאת אשר למד השי"י [השם יתברך] למשה במראה הסנה שאם תרצה להיות מנהיג עדת ישורון אזי של נעליך מעל רגליך שאף נס שיש בכחך לנשוך ולעקוץ וללחש. עם כ"ז [כל זה] תסיר ממך רגילות זאת וכח זה ולא תשתמש בזה נגד שום בר ישראל ח"ו ודפח"ח [ודברי פי חכם חן]